

Клевета, зависть, пакость, слава,
 Лютою раною насъ извѣти.

Градѣтъ безсилни въ сонмище вѣщшее. —
 Броню на перси, щитъ же на шбицѣ:
 Той нѣсть достѣинъ бытъ избавленъ
 Кой ѡставлаетъ себѣ самаго.

Незпѣчна совѣсть, истина съ правдою,
 Трудѡвъ цѣль чѣста наши союзницы.
 Орѣжемъ перо, Фѣвомъ данно,
 Градомъ терпѣнїе бѣдетъ крѣпкимъ.

Вгидъ Минервинъ двѣрь ѡсвѣнитъ егѡ.
 Дадѣмса тихѡ въ немъ оумствованїю.
 Спокойни мы: врази грызѡми:
 Тѣмъ испразнитса, падѣтъ имъ мышцы.

Дѣла грызѣтъ намъ, вѣтромъ колеблема,
 Подложна градѡ, пламени, дождевомъ.
 Забѣдатъ вѣщи, пышны, сѣйны,
 Иже за грѡвомъ не идѣтъ съ нами.

Сѣмъ ѡставимъ зѣвѡ завистнѡ ихъ:
 Она погнѣнѣтъ, сѣй испадѣтъ во адъ.
 Теши ѡ нынѣ пакы начнемъ
 Попримемъ старымъ, водачимъ къ цѣли,

На нейже двѣгнемъ пѣматникъ твердь себѣ,
 Вгѡжъ не слѡматъ вѣтросе вѣрнѣи,
 Временъ нижъ лютость въ прахъ срдшїти
 Имать когда. Возрастетъ намъ слава.